

מישיה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו
מה היה לו ויאמר אלהם אהרן פרקו זממי הזהב
אשר באזני ששיכם בניכם ובנותיכם והביאו אלי
ויתפרקו כל העם את זממי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן ויקחו מידם ויער אתו בחורט
ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים וירא אהרן ויבן מזבוח
לפניו ויקרא אהרן ויאמר חזק ליהוה מזבח וישכימו
מומזרה ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושיתו ויקמו לצחקה

וידבר יהוה אל מישיה לך רד כי שזזת עמך אשר
העלית מארץ מצרים סרו מהר מן הדרך אשר
צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו
ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים ויאמר יהוה אל מישיה ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא ועתה הניחה לי ויחזר אפי
בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול ויחזל מישיה
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחזרה אפך
בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול ויבי
חזקה למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאתם
להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב
מוחרון אפך והנחם על הרעה לעמך זכר לאברהם
ליצחק ולישוראל עבדיך אשר נשבעת להם בך
והדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים
וכל הארץ הזאת אשר אמרת לי אתן לזרעכם ונחלו
לעלם וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות
לעמו

ויפן וירד מישיה מן ההר ושתי לוחות העדות בידיו